

Himalayan Projects vzw

Leiselestraat 138, 8200 Sint-Michiels Belgium

☎ 00 32 (0)50 385704 📞 0488 380 277

Projectrek. Bic: BBRUBEBB - Ibannr.: BE14 3800 1081 6783

Himalayanprojects@gmail.com - www.himalayanprojects.org

Verslag van Dr. Jos Vanhullebusch:

De voorzitter van onze Lionsclub bracht mij in contact met een vroegere studiegenoot dr. Jan Dryhoel. Hij was al 6 maal naar Nepal geweest om tandheelkundige zorgen aan te bieden in afgelegen bergdorpen. Op vraag van de voorzitter of ik het zag zitten om 'hands on' werk te verrichten, moesten mijn vrouw en ikzelf niet lang nadenken.

Op 16 oktober 2019 vertrokken we samen met Lieve, de vriendin van Jan, geladen met zware zakken vol medisch materiaal richting Kathmandu. Om tijd te winnen vlogen we meteen door naar Pokhara, 200 km ten westen van Kathmandu (6 à 10 uur per auto naargelang het verkeer).

In deze uitvalsbasis werden materiaal en medicamenten nagezien waarna we met de truck vertrokken via 'hotsende en botsende' wegen richting Doba. Een prachtig en authentiek dorp, waar geen toeristen komen, enkel voetpaden en trappen gemaakt van rotsen, een auto kon er niet in. We moesten een stukje te voet, gelukkig geholpen door achtal stoere mannen en vrouwen die onze zakken en kisten naar boven brachten naar een ruimte die we inrichtten als 'medische post' gelegen aan een klein pleintje dat als wachtkamer fungeerde. Met de hulp van onze partners en de lokale verpleegsters Shanta en Sasina konden we de vele mensen de nodige zorgen geven. We hadden zelden elektriciteit en om 18 uur werd het pikdonker, ook de gsm liet het meestal afweten. We logeerden ter plaatse in een houten kamertje van 2 op 3 met een groot venster...zonder glas. We leerden 'basic' leven en slapen, ons wassen met het ijskoude bergwater. We verbleven er 3 dagen en na de (verplichte) dankplechtigheid vertrokken we voor 3 dagen naar het volgende dorp Dana en nadien naar Chitre via de onvermijdelijke slechte wegen. Gelukkig hadden we een zeer goede en ervaren chauffeur Mr. Paul, vzw-voorzitter, die ons overal veilig naartoe bracht.

Onze laatste post was in Ghorka het epicentrum van de aardbeving van 2015. In die verafgelegen dorpen waren, te oordelen naar hun kledij en schoeisel, veel arme mensen. Jan en Lieve hadden hun handen vol met tandbehandeling. Mijn vrouw en ikzelf werkten zoals in onze vroegere huisartspraktijk maar dan met wat primitievere middelen, soms gebeurden ook kleine chirurgische ingrepen. De mensen werden eens degelijk onderzocht en behandeld, de ngo zorgde voor support als verdere onderzoeken in een hospitaal noodzakelijk waren. Aangezien de mensen ver van een stad woonden, was dit voor hen geen sinecure. Enkelen hadden zelfs nog nooit een stad gezien omdat alles te voet moest gebeuren.

Het verblijf onder de Nepalezen en het werk dat we daar konden verrichten was een bijzonder uitdagende en leerrijke ervaring en dat in een prachtig land.
Getekend Jos Vanhullebusch.

